

Ginder

Hier

en

MISSIEHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR

Giro 1010000

De belangrijke feestdagen beginnen onder de Christenheid met het jaar terug te lopen. Feestdagen, welke vroeger door iedereen als zondag werden gevierd, kennen we tenauwernood nog. De allervoor-naamste blijven over, maar er wordt belag-rijk minder aandacht aan besteed. Toch zijn er enkele, die niet weg zijn te cij-feren. Onder deze neemt het Kerstfeest op 25 en 26 december een zeer belang-rijke plaats in. Twee dagen worden er aan besteed. Geen enkel feest valt zo op. Iedereen doet er aan mee, ieder op zijn eigen manier. Wij vieren er een Nachtmis voor en blijde orgelklanken laten de kerst-liederen door de kerk weergalmen en thuis schaart het gezin zich om de kerstkind of de kerstboom. Er wordt veel voor dit feest gewerkt, ieder heeft wel iets in huis, dat de kerstsfeer duidelijk weer geeft. De kranten staan er vol van, radio en televisie blijven zoveel noge-lijk in de stijl van Kerstmis.

Men moet of men wil of niet telken-jare dit kerstgebeuren weer ervaren als een grote gebeurtenis, als een grote herinnering aan de geboorte van het Mensenkind in de arme stal van Bethlehem. Vooral het ARME van die stal moeten we niet vergeten, als we denken aan hen, die het Kerstfeest, het feest, waarop de Verlosser van de mensheid op aarde kwam, in armoede, in grote ellende doorbrengen...

Het is een mooi feest, een prachti-ge gelegenheid om daar eens aan te den-ken, om daar eens iets voor te doen, om gedurende die Kerstdagen wat te gaan missen voor de mensen in nood.....

DE MENSEN IN NOOD, waaronder ook onze missionarissen werken onder vaak zeer moeilijke omstandigheden; waar onze

missionarissen dagelijks mee om gaan en die hen ook niet kunnen geven, wat zij zo hard van node hebben...

Aandacht voor onze missionarissen is ook aandacht voor de armoede, voor de ellende, die nog teveel heerst op onze aardbol en die met een beetje goede wil, vooral van onze kant, van ons die in rijkdom leven, opgelost zou kunnen worden. Hoe meer we krijgen, hoe meer we willen hebben, hoe meer we danken naar nog meer rijkdom, nog meer gemak en hoe gemakzuchtiger we ook gaan worden. Dat is een gevaarlijke situatie, die we vooral met Kerstmis met voor ogen de armoede van onze missiona-rissen, eens moeten overdenken, wanneer we de kerstliederen zingen en wanneer we

de drie nieuwe klokken van Bergharen over de wijde omgeving de blij-heid van het Kerst-feest zullen horen galmen. Klokken van rijke mensen zullen de ellende van de armen verkondigen over

de hele streek. In die klokken, in het zware geluid van die klokken zult ge het Kerstkind kunnen horen vragen, kunnen horen smeken, kunnen horen huilen en jam-meren, omdat er nog zoveel nood is en er nog veel te weinig wordt geholpen. Laten we gehoor geven aan deze oproep, zodat we dan een ZALIG KERSTFEEST kunnen vieren... Een ZALIG KERSTFEEST, dat wij gaarne toe-wensen aan onze missionarissen, waar ook ter wereld.....

aan allen, die dit zullen lezen en bij wie Hier en Ginder in de belangstelling staat.....

aan al de leiders van de volkeren en van de kerk... aan allen, die nog niets af we-ten van het KERSTKIND...aan allen.....

Wist U

-46-

dat de wagen van Stiefbeen en zoon een ritje naar een verjaardagsfeestje beëindigde in een ruilverkavelingsweg in Horssen ?

dat de oorzaak hiervan moet worden gezocht in het laden van te veel "vracht"?

dat het ding zelfs ditmaal met zwen- gelen niet op gang was te krijgen en er dus een wagentje moest worden geleend ?

dat het vehikel toen twee nachten en één dag in de openlucht doorbracht om daarna met een trekker weer op gang te worden gebracht ?

dat enkele vrijhunkse jongelui el- kaar achterna zaten en een van hen, die met de plaatselijke situatie achter de berg niet zo best op de hoogte was, een flinke duik maakte in een nestput en wel een meter in de blubber zakte ?

dat zijn 's zondags pak met vele emmers water gewoon niet schoon was te krijgen ?

dat, we na een Stiefbeenwagen nu ook een Tom Manders of Doruswagen heb- ben gekregen (van Molenweg naar Molenstr.)

dat dit ding er aanvankelijk na wat puffen en kuchen en schoppen er wel wat voor voelde op gang te komen, maar het toch spoedig weer opgaf, omdat er zand in de benzinetank zat ?

dat het apparaat nu is/wordt af- gebroken ?

dat een nog half-Hernense jongeman tot vrij diep in de nacht bij een vriend op visite was geweest ?

dat er natuurlijk wel een glaasje werd gedronken, maar de weg naar huis nog goed was te vinden ?

dat dit niet zo was met het gebit, dat hij onderweg uit zijn mond verloor en er daaron een zaklamp aan te pas moest ko- men om het bijtapparaat weer terug te vinden ?

dat Uni tegen Lienden tenonder ging met 3-1 en Hernani tegen de Woezik met 6-0, doch zich hierna dusdanig hetstelde, dat de eerste overwinning van het sei- zoen werd geboekt tegen Beuningen met 7-4, waarvoor de Sint zeker zorgde ?

dat iemand met iets wegens gebrek aan iets toch iets moest zoeken om een oplossing te vinden ? dat dit met een krant is gelukt en de "begravenis" ver- liep zonder veel droefheid ? dat het huis nu ten dele is afgebroken ?

dat er van de boerinnebondcursus nu een vlucht naar Egypte is overgeble- ven in het Bergharense dorp ?

koper

Fanfare en drumband bestaan op 11 de- cember a.s. 12½ jaar. Nog niet zo lang is dat en velen staan er vaak van te kij- ken hoe dat mogelijk is. Het lijkt een vereniging, die al veel ouder is, omdat er al zoveel vanuit is gegaan. Het ene concours en festival na het andere. Er zit leven en schot in. Het regende de laatste paar jaren eerste prijzen en wat ons betreft mogen ze daar mee doorgaan. Een woord van felicitatie is zeker op zijn plaats en nu op naar het zilver ! Het zal waarachtig wel gaan !

=====

Ook Caecilia (22 nov.) had haar ju- bilarissen. Ze waren voor een jaar of 5 bij elkaar gespaard en zodoende was het aantal gegroeid tot liefst 8. Veertig zangkoonjaren hadden er op zitten de he- ren Schilleman, Burgers en Laurant en 25 jaar de heren Mr. Tak, W. Kersten, J. Hermans, H. Linde- man en G. Buijs. Ook voor hen onze hartelijke gelukwensen. Ze hebben het wel verdiend. Van de ouderen moeten ze het hebben op het koor. Zing ze...!

=====

Manus op pad

"Wat is het nissielevén zalig, zon, zee en 'n sigaar ! Laat je niks wijs na- ken. Manus."

Deze ondeugende tekst vonden we op een kaart, welke we van Manus van de Kamp (wie kent die niet?...) ontvingen en nog wel uit Cameroen. Hij was weer eens op reis om een reportage te maken. Hij be- landde bij pater Ponjé, die zich ook niet onbetuigd liet en onder de Manus-tekst schreef: "Je weet van wie het komt. Hij blijft hetzelfde! Vest Ponjé."

We hebben van Manus nog meer te verwachten. Er is ons een artikel toege- zegd. Over wie, over wat, het hindert niet ! We wilden het naar vast even op papier zetten. Hij nocht het eens ver- geten !

=====

Les bladzijden

We zonden in ons oktobernummer een noodkreet uit naar de nissie: we waten zonder brieven. Het is nauwelijks nodig zo iets te doen. Men reageert meteen en dan moeten we weer gaan inkorten. Vooral nu we zoveel eigen tekst hebben. We noe- ten ditmaal zelfs met 6 bladzijden uit- komen en dan nog komen de missionarissen weinig aan de beurt. Over het nieuwe jaar praten we de volgende keer.....

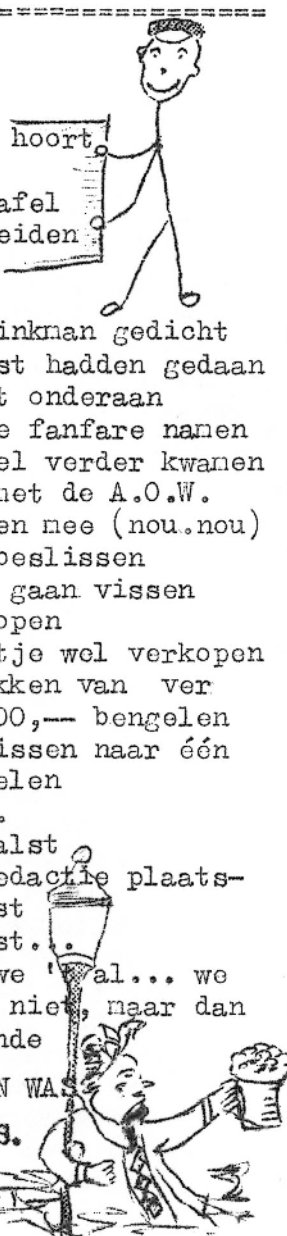
Jarige PATER

Misschien een beetje vroeg wenden we ons nu al tot de jarige van de maand januari, pater J. van Haandel, die in de Mali op 7 januari 34 jaar gaat worden. Hij is een van de missionarissen, die in Africa verblijft. Hij zit in een missiegebied, dat al enkele jaren onafhankelijk is en dat is daar rustig verlopen.

Wij brengen hem de felicitaties over vanuit Bergharen met de beste wensen voor een vruchtbare missie. Het verjaardagspakketje is al onderweg en wij horen wel of het goed aan komt.

Wie hem zelf wil feliciteren kan schrijven aan: Rev. J. v. Haandel P.B.
Paroisse Catholique de Karangas-
Cercle de Koutiala par BAMAKO 80
REPUBL. DE MALI W.AFRICA

ALS is een woord
waarvan men dikwijls hoort
ALS de kat van honk is
dansen de muizen op tafel
ALS velen wisten wat ze zeiden
hielden ze hun wafel
ALS ik goed ben ingelicht
wordt de sloot bij Brinkman gedicht
ALS Hernani en Uni hun best hadden gedaan
dan stonden ze nu niet onderaan
ALS ze 'n voorbeeld aan de fanfare namen
ne dunkt, dat ze dan wel verder kwamen
ALS het niet beter wordt met de A.O.W.
dan ga ik met Stiefbeen mee (nou.nou)
ALS het waterschap moest beslissen
mocht er niemand meer gaan vissen
ALS het concilie is afgelopen
kunnen we ons Missaaltje wel verkopen
ALS er in Bergharen 3 klokken van ver
boven de f.20.000,— bengelen
zitten onze missionarissen naar één
tientje te hengelen
ALS ja als...als...als...
is Holland op zijn smalst
ALS ja als tenslotte de redactie plaats-
te wat ik wist
kreeg ik ruzie..beslist..
ALS ja als...hier hebben we 't al... we
plaatsen het dus naar niet, naar dan
komt eindelijk het einde
ALS ER DAN EENTJE DRONKEN WAS
DIE HEETTE DAN G.A.S.

WIST U

dat in Bergharen een auto moest worden ingeschakeld om een reservepolitievrouw van de Wijk naar een feest te brengen, omdat met de babysitters geen tijd van vertrek was afgesproken?

dat -ditmaal een Bergharense- voetbalenthousiast na de wedstrijd van DWS tegen een Noorse club om de Europabeker vol bewondering verkondigde, dat een voorhoedespeler van DWS een goal maakte op wel 20 kilometer afstand?

dat een Daaldrupper, die van de Sint op zijn werk een voetbalspel en nog wat andere spullen kreeg, de popjes van het spel verloren heeft in Hernen en nu uitgeroepen is tot voetbal(verlies)koning?

dat in de Molenweg te Bergharen een kat zich bovenop een paal had genesteld en er met roepen en gooien zelfs na een nacht verblijf niet af te krijgen was, zodat er toen een schildersladder aan te pas is gekomen om het karwei op te knappen?

dat een andere Bergharense kat aan gineind in het nachtelijke donker werd overreden door een scooter, naar daarbij zoveel schade veroorzaakte, dat de eigenaar van de kat werd opgespoord en met succes?

dat de eigenaar er echter nog helemaal niet zeker van was, dat zijn -intussen overleden- kat dat is geweest, want ze leek helemaal niet op hem?!

dat een Hernense jongedame, die dagelijks met de bromfiets op en neer naar Wijchen gaat, uit voorzorg naar vast antivries mee bracht om dat deze winter bij de benzine in de bromfiets te doen?

dat een Zandbergse zakenman zin had in een Wijchens frietje en er zijn vrouw ook op tracteerde?

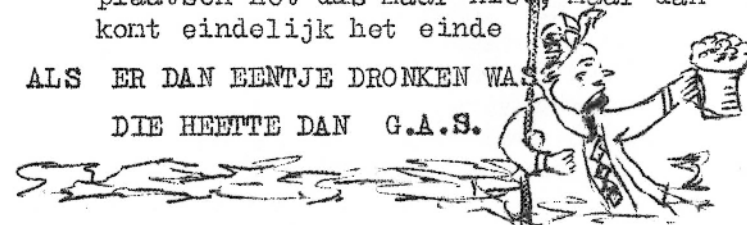
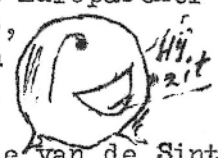
dat die echter in de wagen bleef zitten en door haar man heel hoffelijk zou worden bediend door het open raam?

dat dat open raam echter dicht bleek te zitten en de zakenman het zakje frite met mayonaise tegen het raam plakte?

dat dit zo erg niet zou zijn geweest, als er niet zoveel kijkers daarvan getuige waren?

dat een Broekstraatse autobezitter met wat te veel lifters naar de stad reed en onderweg een klapband kreeg?

dat een bus zo goed was de "gestruikelde" lifters mee te nemen, omdat de chauffeur van de bus dacht te doen te hebben met een aantal gewonden, omdat er nog al wat ziekenhuisklanten bij waren?

In memoriam van 80 tot 90

In ons vorig nummer kwamen we met felicitaties voor onze oudste inwoner, Derk van den Berg, die op 10 december 98 jaar zou worden. We vertelden tegelijkertijd, dat dit een hachelijke onderneming was, omdat hij was voorzien van het H. Oliesel. Dat bleek het inderdaad, want hij heeft de 98 niet meer mogen halen. Op 21 november overleed hij, geheel uitgeleefd. Weliswaar is hij er al eens meer slecht aan toe geweest, doch telkens kwam hij er weer bovenop en in de afgelopen zomer kon hij weer naar de kerk. Hij stapte zelfs in de auto om alle nieuwigheden van de laatste jaren in de omgeving te gaan bekijken. Tot voor 'n paar jaar werkte hij nog wat en rookte stevig aan de pijp en de sigaar. De 100 heeft hij niet mogen halen.....

Hij ruste in vrede...

=====

Na dit overlijden is Jan Jansen uit Leur (Achterloo-Kattennest) met 92 jaar de oudste inwoner van de gemeente geworden. Hij zal proberen de 100 te halen! Hij heeft nog een flink aantal personen, die hem op de voet volgen. Zo hebben we ontdekt, dat er in deze gemeente liefst 26 personen boven de 80 zijn. In Hernen schijnen de mensen niet zo oud willen te worden, want daar wordt de oudste inwoner (Marinus Hoeks) "pas" 79 op 20 dec. Leur heeft er 3 boven de 80, waarvan Jan Jansen dus de 92 op 17 juni is gepasseerd, Toon Dennissen (overigens vaak uit-Leurig) de 84 op 24 nov. en baron van Verschuer de 81 op 11 februari.

Bergharen zit goed in de tachtigers. Frans Roggen is de oudste. Hij wordt op 19 dec. al 90. Frans Verbeek bereikt die leeftijd op 27 maart en Kobus Teunissen het volgend jaar op 10 november. De derde Frans in dit gezelschap is Frans Verwaaijen, die op 20 okt. 88 is geworden. Dorus Bos wordt op 17 april 87 en Janus Banken op 3 september. Kobus van Boekel op 19 augustus 86. We hebben er dan verder liefst 5, die het volgend jaar 84 willen gaan worden: Gerrit Bloem (30 mei), Kees Goedhard (15 sep.), Jan Neijenhuis (8 Okt.), Nul van Heumen (13 okt.) en Kees van Beuningen (26 nov.). Tenslotte wordt Piet Elsen op 20 aug. 82, Nul van Kraaij doet dat op 11 okt. De jongste is Thijs Loeffen, die op 2 maart "pas" 81 wordt.

Daar tussenin zijn er in Bergharen liefst 8 vrouwen (Hernen en Leur doen niet mee), die de 80 zijn gepasseerd. Wilhelmina Ebben-v.d. Hoogen is de oudste

en heeft op 23 nov. de 85 bereikt. Daarna volgen: wed. Hendrina Teunissen-v. Dreumel (85 op 18 dec. a.s.), wed. Gerarda van Oijen-van IJk (84 op 21 sep. a.s.), wed. Elisa Bloem-van den Heuvel (83 op 15 jan. a.s.), Gertruda Elsen-van Zwambagt (83 op 11 sep. a.s.), Angelina Loeffen-van Bostel (82 op 28 jan. a.s.), wed. Joanna van Kerkhof-Elsen (81 op 25 mei) en de laatste Elisabeth Bloem-Arissen (81 op 18 okt. a.s.).

Voorzover ons bekend zijn er nog 7 boven de 80 uit onze gemeente, die in bejaarden- of verpleeghuizen verblijven. Dat zijn dan: Jan van Kerkhof (90 geweest op 28 juni j.l. en af-

komstig uit Hernen, evenals Johanna Gramser, die op 14 mei 87 is geworden. Hendrik Jacobs wordt op 10 maart 90 en zijn zuster Marie op 11 juli 88. Nul van den Akker 83 op 14 mei, Dorus Ebben 83 op 10 maart en tante Stien Keizers-Buijs 82 op 21 sep.

Opvallend is, dat het aantal mannen (we tellen nu alleen de tegenwoordige bewoners) belangrijk groter is dan de vrouwen (18 tegen 8). Er zijn aardig wat rekensommetjes te maken. Tel de 80-ers bij elkaar, dan komen we aan flink wat eeuwen. Vermenigvuldigen wordt wel moeilijk en delen zullen we helemaal naar niet doen.

De vrouwen boven de 80, die nog hier wonen, zijn allen getrouwd of getrouwd geweest. In het bejaardentehuis te Winsen zijn 2 ongetrouwden, Marie Jacobs en Johanna Gramser. Ook bij de mannen zijn ongetrouwden. In het bejaardentehuis zitten er 2, Hendrik Jacobs en Jan van Kerkhof, vandaar dan ook zo oud! Thuis hebben we nog baron van Verschuer in Leur en Dorus Bos in Bergharen.

Er zijn nog 5 echtparen over gebleven n.l. Bloem, Ebben, Elsen, Goedhard en Loeffen.

Bij de tegenwoordige inwoners van Bergharen zijn vanzelfsprekend ook wel mensen, die oorspronkelijk hier niet vandaan komen, maar hier hun oude dag slijten. Een echte Bergharenaar zal ze onder de namen wel weten te vinden.

Wat nu het beste is: getrouwd of ongetrouwd, tracht het zelf maar uit te zoeken. Tijd om te trouwen hebben ze - dunkt ons - in al die jaren wel gehad. Het kan trouwens nog !....

En mochten we soms de een of ander vergeten zijn, dan horen we het wel....

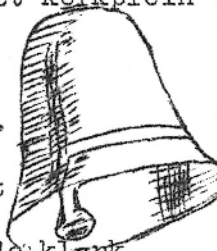
klokken

-49-

vier in één

Bergharen heeft zijn nieuwe klokken! Zelfs 3 in plaats van 2. Op zaterdag, 28 november j.l., hebben we ze ingehaald. De pastoor is er op het kerkplein voor op een stoel geklommen.

We hebben ze allemaal goed kunnen bekijken, misschien ook wel voor de laatste maal. Ze zijn al de toren in ghesen. Op het moment, dat we dit schrijven, hebben ze nog niet geluid. Het moet een daverende klank zijn. Op de een of andere manier zullen ze in de missie te horen zijn, die overtuiging hebben we...

=====

klokje + Pietje

Ook het bejaardentehuis te Winssen heeft zijn klokje. Niemand minder dan de hoogheilige Sint'nocht het net Moeder-Overste inluiden. Zwarte Piet(je)wou ook mee doen, naar was nog te klein. Die kon niet bij het touw. Nu beweert men, dat er te hard aan het touw is getrokken en dat er een nieuw klokje moet komen. De muur is er van gescheurd en er is een lekkage ontstaan. We zijn benieuwd en horen er nog wel van...

Burgerlijke Stand

GEBOREN: 20 nov.: v.d. Wijst, Petrus A.G., vader: H.J., moeder: Theunisse, N.J. Hernen

ONDERTROUWD: Reef, Rudolf H.M., 25 jaar te Oldenzaal met Teijssen, Antonia M.H.W., 24 jaar te Bergharen.

Wijtnans, Leo W., 30 jaar te Leur met Frederiks, Geertruida H.M., 25 j., Druten.

GETROUWD: 24 nov.: Elsen, Wilhelmus A. en van Summeren, Maria H., beiden Bergharen 25 nov.: v. Workun, Bertus C. te Winssen en van Haandel, Antonia G. te Bergharen.

26 nov.: (wet) Tax, Jozef M.J. en Zoetekouw, Maria H.W.A., beiden Bergharen.

18 nov.: Burgers, Johannes S. Bergharen en v. Summeren, Geertruida G. Horssen (wet)

21/27 nov.: Hoeks, Adrianus C. Hernen en v.d. Wielen, Christina A. te Appeltern.

28 nov.: Renkens, Everardus G. te Venlo Vergeest, Theresia M. te Hernen

11 dec.: (wet) Reef, Rudolf H.M. te Oldenzaal en Teijssen, Antonia M.H.W. te Bergharen.

OVERLEDEN:

21 nov.: van den Berg, Derk, 97 jaar te Bergharen, weduwnaar van: Zoetekouw, H. Zie over dit overlijden alsook over de tachtigers blz. 48.

Eén hele kolom is de ruïne, welke we kunnen gebruiken voor 4 brieven van onze missionarissen Buijs, Ponjé, Meulepas en Derks. In het kort vertellen we dan het volgende:

Pater Buijs schreef ons al, dat de naam Noord-Rhodesië is veranderd in Zambia. Deze naam is ontleend aan de voornaamste van dit land, aan de reties de Zambezi. Hij is er voor op gebleven om de feestelijkheden van de onafhankelijkheid via de radio te kunnen volgen. Niet minder dan 160000 mensen waren in een stadion bijeen om de feestelijkheden te vieren...

Pater Meulepas laat weten, dat er geen excuses waren om niet te schrijven. Hij zegt, dat ie zo lekker ver weg zit, dat er toch niemand van "hier" kan komen loeren waarom er niks op papier wordt gezet. (Vergis U niet, Manus is er ook nog, red.). Toch gaat hij het opnemen voor de "weinig" schrijvers. Hij vindt, dat ze daar soms uitgedroogd, uitgeput (niet lichamelijk doch geestelijk) zijn en ook liever iets interessants schrijven dan het alledaagse. Dat doet hij dan 'n andere keer...

Pater Ponjé heeft Manus (zie blz. 46) op bezoek gehad. De vice-president van Cameroen bracht een tegenbezoek in ons land! Van alle landen, welke hij bezocht, voelde hij zich het best in Nederland thuis. De vrouw van de vice-man had ontdekt, dat ze hier ook goed konden bidden en vaak naar de kerk gingen. Niet zo vaak echter als de twee bezoekers, want die waren er in hun vakantie iedere morgen. "Ik geloof," zo schrijft pater Ponjé, "dat vele mensen thuis daar toch wel een voorbeeld aan konden nemen!" Met de gebruikelijke Kerst- en Nieuwjaarswensen wordt deze brief besloten.

Ook zuster Hilaria Derks is weer present. Zij dankt voor het verjaardagspakje. Ze vindt het met het jaar beter worden. De taai-taai, welke ze kreeg, heeft ze tot Sinterklaas bewaard en intussen dus ook naar binnen gewerkt. Voor de rest wordt in Noorwegen geen Sinterklaasfeest gevierd. Daar neemt dat de Kerstman van hem over. Die is wellicht wat minder heilig, maar doet het toch ook goed.

Wat edelmoedigheid betreft doet hij niet onder en misschien geeft hij nog meer dan onze Sint. Vooral voor arme en verlaten mensen wordt daar goed gezorgd. Een rijk en gezegend Kerstfeest.....

Mochten we de vorige maand een bijzonder verhaal van een hele bladzijde brengen vanuit Bergharen over Stiefbeen en zoon, ditmaal is Hernen aan de beurt met een kattenverhaal. Het was niet nodig om er voor op de bromfiets te stappen om Hernens Molenhoek (want daar speelde het zich af) te bezoeken, het verhaal kwam in stukken en brokken bij Hier en Ginder terecht. Voorts was er ditmaal weinig fantasie nodig om de stukken aaneen te lijmen, het verhaal is historisch!

Hernen is trots op zijn kasteel, maar Hernens Molenhoek speciaal op zijn bos, zijn Meer en zijn molen. De gebroeders Maas zitten daar niet meer, het zijn hoofdzakelijk de Steeg(jes), die deze hoek bevolken met nog wat "oud spul" zoals de Peters en Derks.

Hernens bos is in trek bij de stadse mensen en vanuit Nijmegen is het een kleine reis en je doet er enorm veel gezondheid op. Zo dachten er ook twee wat oudere dames 'over, die samen met een autootje het bos bezochten. Ze waren in gezelschap van Mino en daarover gaat ons verhaal. Mino is de kat van een nichtje van de dames en kon blijkbaar ook wel wat boslucht gebruiken. Mino was het daar kennelijk mee eens, want ze wilde niet meer mee terug naar de stad en onttrok zich aan de dames en vluchtte het bos in. Vergeefs werd er geroepen om Mino en met tranen in de ogen en bezwaard hart trokken de dames Mino-loos terug naar haar nichtje, die door het verschrikkelijke verlies ziek werd. 's Anderdaags maar weer terug, maar geen Mino. Geen Mino ook de volgende dag en de dagen daarop. De Molenhoekse mensen waren zeer begrijpelijk met haar lot begaan en boden spontaan aan Mino te zoeken. Mino werd nu het gesprek van de dag. De dames kwamen trouw informeren, minstens twee of drie maal per week en kosten noch moeite werden gespaard. Ze loofden f. 50,-- uit aan degene, die Mino weer levend zou terugbezorgen. En toen begon de klopjacht. Ook de dames bleven zoeken. Ze renden op en neer door het bos, sprongen over greppels en prikkeldraad en bleven er ook wel eens aan hangen! De Meer was te breed om er over heen te springen. Eenmaal nog zagen ze Mino en terwijl ze haar geluk bijna niet op konden, piepte Mino er weer tussenuit, de vrije natuur in. "Waarom dan niet het nichtje gestuurd?" zo vroeg men in de Molenhoek. Die zou eens een nachtje kunnen waken en dan waren er altijd wel

liefhebbers om ook te waken! Maar die kwam niet. De fijnste makreel, waar Mino dol op was, werd aangevoerd, maar boze tongen beweren, dat de zoekers die zelf verorberd hebben!

Dan eindelijk lukte het waarachtig Broer Peters Mino binnen te krijgen. Maar Mino rende het hooi op en Broer ze achterna. Een duiksprong mocht niet baten, wel de sprong van Mino, die door de dakpannen heen de vrijheid weer voor zich zag! Dat was een enorme teleurstelling en de andere "vijftigers" probeerden nu hun slag te slaan. Broer Steeg had vanachter het gordijn van de slaapkamer al zo vaak uit gezien en Jan en Wim en Gerrit Steeg verzonnen weer wat anders. Ook de dames gingen er zich mee bemoeien en belust op de f. 50,-- moeten zij zeker gedacht hebben: "Soort zoekt soort, maar ook dat hielp niet."

Plotseling kreeg Gerrit Steeg een kans. Hij naderde Mino zeer dicht met een schepnet, maar Ria Steeg wilde hem voor zijn en sneet er met een mand naar en Mino ontvluchtte via een sloot. Geertje, die wat verder af woont, zag ze in de tuin en riep maar Mino-Mino, maar ook daar had Mino het niet op begrepen. Ook Wim Derks meende een slag te kunnen slaan en waagde er zelfs de room aan uit de rooimuit en waarachtig: Mino dronk er van! Maar Mino was wijzer en bleef uit de vrij grote klauwen van Wim! Zijn vangpogingen faalden volkomen! Gerrit Steeg ging het anders doen. Hij beproefde de oude methode van "Klein Duimpje". Hij sneed vis in stukken en strooide die van het bos tot in de berging van zijn huis. Toen deed hij een touw aan de buitendeur, zette die op een kier en "nestelde" zich op de W.C. om vandaaruit te trekken als Mino in de val wilde lopen. En ja, Mino rook de vis, trok er achter aan en stuk na stuk werd verorberd. De spanning steeg bij ieder stuk en Mino trok naar binnen. Gerrit trok aan de trekker, o pardon aan het touw, de deur viel dicht, Mino was gevangen. Hij had de f. 50,-- verdiend. Mino werd door de dames met open armen ontvangen. Ze was heel wat verwilderd, maar het nichtje zal nu ook zonder waken wel beter zijn geworden.

Gerrit kreeg de f. 50,-- en in een gulle Mino-bui kregen ook Wim en Broer Steeg en Broer Peters ieder een tientje voor de moeite, zodat de terugkeer van Mino f. 80,-- en aardig wat makreel heeft gekost. De pest van de Molenhoek kon toekijken. Na 3de maand keerde de rust weer, maar Mino zien ze niet meer.....

